

สรุปสาระสำคัญของข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๖๑

ฝ่ายวิชาการขอสรุปสาระสำคัญของข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๖๑ เฉพาะประเด็นที่แก้ไขเพิ่มเติม เพื่อให้สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๘ ของสกอ. และเหมาะสมกับสภาพการจัดการเรียนการสอนปัจจุบัน ดังนี้

๑. จัดทำเป็นหมวดหมู่ให้ชัดเจน แบ่งเป็น ๒๐ หมวด ๗๘ ข้อ (เพิ่มขึ้น ๕๔ ข้อ)
๒. มีการแก้ไขปรับปรุงในเรื่องที่เป็นสาระสำคัญ ดังนี้

หมวด ๑ ระบบการศึกษา และอาจารย์ที่ปรึกษา

๑. เพิ่มระบบการศึกษาแบบไตรภาค เดิม มีเฉพาะระบบทวิภาค เพื่อให้ครบถ้วนสมบูรณ์ โดยหลักสูตรการศึกษาใดจะจัดการศึกษาในระบบใดให้เป็นอำนาจของสภามหาวิทยาลัยเป็นผู้พิจารณาอนุมัติ (ข้อ ๗)

๒. ปรับระยะเวลาการศึกษา (ข้อ ๘) ดังนี้

๒.๑ ปรับลดระยะเวลาการศึกษาภาคการศึกษาของทวิภาค จาก ๑๖ สัปดาห์ เป็น ๑๕ สัปดาห์

๒.๒ กำหนดระยะเวลาการศึกษาของระบบไตรภาค คือ ในภาคการศึกษาให้มีระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๑๒ สัปดาห์และไม่เกิน ๑๔ สัปดาห์

๒.๓ กำหนดข้อยกเว้นในการนับจำนวนสัปดาห์ต่อภาค คือ ในแต่ละรายวิชาที่เปิดสอนอาจใช้ระยะเวลาศึกษาแตกต่างจากที่กำหนดไว้ในข้อบังคับก็ได้ แต่ต้องมีปริมาณการศึกษาต่อหนึ่งหน่วยกิตไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในข้อบังคับข้อ ๙

๓. เพิ่มระยะเวลาการศึกษาของหลักสูตร ๔ ปี จาก ๗ ปี เป็น ๘ ปี เพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์ สกอ. ทั้งนี้ หากคณะประสงค์จะกำหนดน้อยกว่าเกณฑ์ สกอ. สามารถทำได้โดยให้ระบุไว้ในข้อกำหนดของหลักสูตร (ข้อ ๑๑)

๔. กำหนดหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาประจำตัวนักศึกษา (ข้อ ๑๒)

หมวด ๒ การรับเข้าศึกษา

๕. เพิ่มข้อยกเว้นในคุณสมบัติทั่วไปของนักศึกษา คือ ให้มีชื่อเป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัยอื่นได้เฉพาะที่เป็นมหาวิทยาลัยเปิด หรือการศึกษาหลักสูตรทางไกล (Online) ที่ได้รับปริญญา (ข้อ ๑๔)

๖. เพิ่มข้อกำหนดให้นักศึกษาต้องมีคุณสมบัติเฉพาะตามข้อกำหนดหลักสูตรที่เข้าศึกษาและตามประกาศมหาวิทยาลัย ว่าด้วยกรรับเข้าศึกษา

หมวด ๓ การขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา

๗. กำหนดกรอบเวลาการยื่นวุฒิการศึกษาที่จบจากต่างประเทศ คือ ต้องไม่เกินภาคการศึกษาที่ ๑ ของปีการศึกษาแรก และให้เพิกถอนการขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาหากไม่นำส่งเอกสารตามเวลา เพื่อเร่งรัดให้นักศึกษานำหลักฐานมายื่นต่อคณะ (ข้อ ๑๕)

๘. เพิ่มข้อกำหนดเรื่องการเพิกถอนการขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษากับการเพิกถอนปริญญาบัตร เมื่อตรวจพบว่า ขาดคุณสมบัตินักศึกษาหรือใช้เอกสารปลอม (ข้อ ๑๖)

หมวด ๔ ฐานะชั้นปี

๙. กำหนดเกณฑ์การเทียบฐานะชั้นปีของนักศึกษาเพื่อให้ทุกคณะ/หน่วยงานใช้เกณฑ์เดียวกัน (ข้อ ๑๗)

หมวด ๕ การลงทะเบียนเรียน

๑๐. แก้ไขการคำนวณอัตราค่าปรับลงทะเบียนล่าช้า จาก ไม่นับวันหยุดราชการ เป็น ให้นับทุกวัน (ข้อ ๑๙)

หมวด ๖ การเพิ่มและการถอนรายวิชา

๑๑. กำหนดกรอบเวลาในการอนุมัติเพิ่มวิชาล่าช้าโดยคณบดี คือ ต้องไม่เกินสิบสี่วันก่อนวันปิดภาคการศึกษาหรือภาคฤดูร้อน” และระบุให้ต้องมีเวลาเรียนครบตามที่ข้อบังคับกำหนดไว้เพื่อให้กระบวนการเพิ่มวิชาล่าช้าเสร็จสิ้นก่อนการสอบไล่ของแต่ละวิชา (ข้อ ๒๘)

๑๒. กำหนดกรอบเวลาในการอนุมัติถอนวิชาล่าช้าโดยคณบดี คือ ต้องไม่เกินสิบสี่วันก่อนวันปิดภาคการศึกษาหรือภาคฤดูร้อน เพื่อป้องกันมิให้ถอนวิชาหลังจากเข้าสอบไล่หรือประกาศเกรดแล้ว (ข้อ ๒๙ (๓))

หมวด ๗ การเทียบโอนรายวิชาและหน่วยกิต และการเทียบโอนความรู้

๑๓. เพิ่มเกณฑ์กลางการเทียบโอนหน่วยกิต จำนวน ๒ ข้อ คือ (๑) ต้องมีเวลาศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยไม่น้อยกว่าหนึ่งปีการศึกษา เพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์ของ สกอ. และเพิ่มข้อ (๔) รายวิชาที่จะขอเทียบโอนต้องศึกษามาแล้วไม่เกินห้าปี นับจากปีที่ลงทะเบียนเรียนจนถึงวันที่ขอเทียบโอนรายวิชาและหน่วยกิตเพื่อให้วิชาที่นำมาเทียบมีเนื้อหาทันสมัย (ข้อ ๓๑)

๑๔. กำหนดให้ นศ. ตามโครงการความร่วมมือ หรือแลกเปลี่ยน หรือไปศึกษาด้วยตนเองให้เทียบโอนรายวิชาตามผลการศึกษาที่ได้ ส่วนกรณีอื่นๆ ต้องได้ระดับ C ขึ้นไปจึงจะเทียบโอนได้

๑๕. ตัดข้อกำหนดที่ให้คณะใช้ระบบการวัดผลและบันทึกผลเป็นระบบเดียวกันทั้งคณะ โดยให้บันทึกผลการศึกษาในรายวิชาที่ได้รับการอนุมัติให้เทียบโอนรายวิชาและหน่วยกิต (ข้อ ๓๓) ดังนี้

(๑) สำหรับกรณีนักศึกษาที่ไปศึกษาตามโครงการความร่วมมือผลิตบัณฑิตร่วมกัน หรือโครงการแลกเปลี่ยนทางวิชาการ หรือไปศึกษาด้วยตนเองโดยได้รับอนุมัติจากอธิการบดี ให้บันทึกผลการศึกษาตามที่ได้หรือในรายวิชาที่มีผลการศึกษาได้อักษร C ขึ้นไปอาจบันทึกอักษร ACC ก็ได้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณบดีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประจำคณะกำหนดโดยทำเป็นประกาศคณะ

(๒) สำหรับกรณีนักศึกษาอื่นนอกจาก (๑) ให้บันทึกอักษร ACC

๑๖. เพิ่มข้อกำหนดการเทียบโอนความรู้และการให้หน่วยกิตจากการศึกษานอกระบบและ/หรือการศึกษาตามอัธยาศัย (ข้อ ๓๔)

หมวด ๘ อักษรแสดงผลการศึกษา

๑๗. ตัดข้อกำหนดของรายวิชาที่อนุญาตให้บันทึกอักษร I เพื่อเปิดโอกาสให้ทุกรายวิชาที่ยังไม่สามารถวัดผลได้สมบูรณบันทึกอักษร I ได้ เช่น กรณีนักศึกษาเจ็บป่วยและอาจารย์อนุญาตให้สอบได้ในภายหลัง (ข้อ ๓๘)

หมวด ๙ การวัดผลการศึกษา และการคำนวณค่าเฉลี่ยสะสม

๑๘. ดัดข้อความ “นักศึกษาที่มีเวลาศึกษารายวิชาใดไม่ครบตามที่กำหนดในวรรคแรกและมีได้รับอนุมัติจากคณบดีให้เข้าสอบไล่ในรายวิชานั้น ให้ถือว่าสอบตกในรายวิชานั้น” ออกจากข้อบังคับ เนื่องจากนักศึกษาอาจจะมีคะแนนเก็บจากส่วนอื่นๆ จึงไม่ควรถูกปรับให้สอบตก

หมวด ๑๑ การลาพักการศึกษา

๑๙. กำหนดกรอบเวลาการอนุมัติโดยอธิการบดีคือ ต้องก่อนปิดภาคการศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๔ วัน เพื่อป้องกันมิให้นักศึกษาลาพักการศึกษาหลังจากประกาศเกรดแล้ว (ข้อ ๕๐)

หมวด ๑๔ การย้ายหลักสูตร

๒๐. ปรับหลักเกณฑ์การย้ายคณะ เป็นการย้ายหลักสูตรภายในคณะ หรือย้ายระหว่างคณะและตัดเกณฑ์การพิจารณาเรื่องคะแนนสอบเข้า เพราะการรับเข้าศึกษาในหลักสูตรต่างๆ มีช่องทางและรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้น จึงควรกำหนดเกณฑ์กลางไว้แบบกว้างๆ ส่วนรายละเอียดอื่นๆ ให้ทำเป็นประกาศคณะ (ข้อ ๕๙)

๒๑. เพิ่มข้อกำหนดการแปลงคะแนนของหลักสูตรที่ใช้ระบบวัดผลต่างกัน คือ “ในกรณีหลักสูตรที่ย้ายเข้าใช้ระบบการวัดผลแตกต่างกันกับหลักสูตรที่ย้ายออก ก่อนที่จะพิจารณาอนุมัติให้นักศึกษาย้ายหลักสูตร ให้แปลงคะแนนของรายวิชาของหลักสูตรที่ย้ายออก ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์การวัดผลของหลักสูตรที่จะย้ายเข้า เพื่อประกอบการพิจารณาสถานภาพทางวิชาการของนักศึกษา” เพื่อป้องกันมิให้นักศึกษาต้องถูกถอนชื่อ ย้อนหลังเมื่อมีการแปลงคะแนนแล้ว (ข้อ ๖๐)

หมวด ๑๖ การได้รับปริญญาเกียรตินิยม

๒๒. เพิ่มคุณสมบัติบัณฑิตที่จะได้รับปริญญาเกียรตินิยม คือต้องไม่เคยถูกลงโทษทางวินัยนักศึกษา ถึงขั้นทำทัณฑ์บนขึ้นไป เพื่อให้บัณฑิตที่ได้รับปริญญาเกียรตินิยม เป็นทั้งคนเก่งและคนดี (ข้อ ๖๖)

๒๓. เพิ่มข้อยกเว้นการนับระยะเวลาการศึกษา กรณีไปศึกษาหรือปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ซึ่งต้องมีระยะเวลาไม่เกิน ๑ ปีการศึกษา โดยเป็นการนำหลักการที่อนุมัติให้ดำเนินการอยู่แล้วในปัจจุบันมาใส่เป็นข้อกำหนดให้ชัดเจน

หมวด ๑๘ ค่าธรรมเนียมและการขอคืนค่าธรรมเนียม

๒๔. เพิ่มกรณีมีสิทธิขอคืนค่าธรรมเนียม คือ นักศึกษาที่ลาออก/ลาพักก่อนวันเปิดภาค และภายใน ๑๔ วันนับจากวันเปิดภาค เพราะนักศึกษายังมีได้ใช้ทรัพยากรของมหาวิทยาลัย (ข้อ ๓๐) ดังนี้

(๑) นักศึกษาลาออกหรือลาพักการศึกษาก่อนวันเปิดภาคการศึกษา ให้มีสิทธิขอคืนได้เต็มจำนวนที่ชำระไว้

(๒) นักศึกษาลาออกหรือลาพักการศึกษา ภายในสิบสี่วันนับแต่วันเปิดภาคการศึกษา ให้มีสิทธิขอคืนได้ครึ่งหนึ่ง

๒๕. เพิ่มกรณีไม่มีสิทธิขอคืนค่าธรรมเนียมเมื่อถอนรายวิชาที่มหาวิทยาลัยปิด หรือถอนรายวิชาภายใน ๑๔ วัน นับจากวันเปิดภาค กรณีนักศึกษาที่ชำระค่าธรรมเนียมการศึกษาแบบเหมาจ่าย เนื่องจากไม่สามารถจ่ายแบ่งค่าหน่วยกิตและค่าอุปกรณ์ออกเป็นรายวิชาได้

หมวด ๑๙ การฟื้นฟูสภาพนักศึกษาและการขอกลับเข้าศึกษา

๒๖. เพิ่มข้อกำหนดสำหรับนักศึกษาที่ลาออกแล้วขอกลับเข้ามาศึกษา เพื่อให้โอกาสทางการศึกษาแก่นักศึกษา กล่าวคือ “นักศึกษาซึ่งฟื้นฟูสภาพการเป็นนักศึกษาเพราะลาออกจากการเป็นนักศึกษาไปแล้วไม่เกินหนึ่งภาคการศึกษานับแต่วันลาออก อธิการบดีอาจอนุมัติให้นักศึกษาผู้นั้นกลับเข้าศึกษาในหลักสูตรเดิมได้”
(ข้อ ๓๗/๓)

ฝ่ายวิชาการ
มกราคม ๒๕๖๑